



IN THE WOODS

DOORSHIETS DE FORS

Diana Jones

Saturday 08 Mar 2014



Als er iemand is die je kan laten kennismaken met traditionele muziek dan is het wel Diana Jones. Ze ontdekte haar echte ouders pas later, maar de muziek had haar al gevonden. Kennelijk genetisch bepaald, zulke dingen. Haar laatste album the Museum Of Appalachia Recordings is opgenomen in het 'Museum of Appalachia' in de plaats Clinton (Tennessee). Met dit album overtreft ze zich zelf en geeft ze ons weer een lesje in rootsmuziek. Welcome back Mrs Jones!

Healing Through Meeting

Het leven van Diana lijkt gekleurd door ontmoetingen, die niet gearrangeerd zijn, maar altijd goed uitpakken. Daarvoor heb je natuurlijk wel de juiste persoonlijkheid nodig om ook ontvankelijk te zijn voor zulke ervaringen en er ten volle van te genieten.

Haar inmiddels op vele plekken geciteerde leven is al een mirakel op zich. Op jonge leeftijd door je moeder worden opgegeven voor adoptie, omdat zij het benauwde klimaat van East Tennessee is ontvlucht en zwanger is geraakt. Een vrouw die niet wilde terugkeren naar die verstikking, om daar in schande te leven als ongehuwde moeder. Haar moeder komt in Engeland terecht en Diana groeit op in een veilig en goed adoptief gezin. Ze kan zich ontwikkelen en wordt gestimuleerd, ze voelt zich nog steeds aangetrokken tot de zee, als kind opgegroeid aan de oostkust. Een permanente onrust en hang naar andere muziek dan waar ze les in krijgt is eigenlijk de enige dissonant in haar prettige jeugd. Als ze dan uiteindelijk met instemming van haar adoptief ouders, met wie ze nog steeds goed

contact heeft, op zoek gaat naar haar biologische ouders, gaat dit moeizaam. Maar weer door een toevallige ontmoeting op een postkantoor met een onbekende, kan ze in korte tijd opeens haar biologische familie traceren. Ze komt terecht in East Tennessee in de Smoky mountains en ontmoet daar een muzikale familie, die muziek maken die zij altijd al zo mooi vond. Met name haar opa die nog met Chet Atkins had gespeeld kende veel van deze traditionals en heeft haar tot zijn dood heel veel geleerd over deze muziek. In de song " My remembrance of you", brengt ze een eerbetoon aan deze man. Door dat ze op bezoek in Engeland ernstig ziek wordt en daarom daar langer verblijft, leert ze haar moeder goed kennen. Deze ontmoetingen maken van haar een uitgebalanceerde persoonlijkheid, die verschillende werelden kan combineren en er het beste uit haalt. In haar werk zie je ook dat ze per album meer haar richting heeft gekozen en zich daar als een vis in het water bij voelt.

Het was een genoegen om Diana na een kleine twee jaar weer op ons podium te verwelkomen en te ontmoeten. En in het kader van de ontmoetingen had de opmerkelijke Diana een andere muzikant gespot tijdens haar reis van Londen naar Amsterdam. Te weten Lucy Wainwright-Roche. Spontaan werd besloten dat ze Diana zou vergezellen naar In the Woods. Een plek waar ze ooit eerder zou spelen maar wat niet lukte als gevolg van logistiek. Lucy is niet alleen dochter van de Loudon, maar halfzus van Rufus waar ze een serie optredens mee doet in Europa, maar om het nog gekker te maken is ze verre familie van Greg Trooper en heeft ze meegezongen op zijn laatste CD, haar stiefvader is Stewart Lehrman producer van onder andere Greg, die we ook hebben mogen ontmoeten. Alle dwarsverbanden van de familie Wainwright is overigens nog een verhaal apart en vraagt een extra column. Lucy maakte haar debuut op ons podium in een prachtig duet met Diana. Met niet geheel toevallig de song "Runs in the family." Vaste bespelers van ons podium en fans van het eerste uur van Diana, Ad vanderVeen en Kirsten de Ligny verzorgden de backing van een song van Diana, die ze ook op hun eigen repertoire hebben staan. Kortom een avond vol van toevallige ontmoetingen die mooi uitpakten. Diana neemt je mee naar een wereld en een traditie die voorbij lijkt te zijn, maar nog wel degelijk bestaat in de kleine dorpjes in de bergen van de US. Waar schuld, boete, verlies, drankmisbruik en doorzetten dagelijkse thema's zijn. Ze brengt in die traditie, gospels en murderballads. Over de laatste vertelde ze dat ze al pratend met vriendinnen en na enkele glazen wijn, de verhalen over de ex vriendjes voorbijkwamen en wat ze het liefst met ze zouden doen. Dit leidde tot de song "If I had a gun", waar in tegenstelling tot dat de man de moord pleegt, het nu eens de vrouw is. Hetgeen haar in de Guardian de titel van "Appalachian Feminist" opleverde. Ondanks de hoofdzakelijk zware tendens van haar songs, getuigt Diana van ironie en zelfreflectie. Ze vertelde over het gesprek met Janis Ian, in wiens voorprogramma ze op trad. Dat Janis tegen haar zei: "Ik ben zo blij met jou in mijn voorprogramma, bij jou begint het publiek met huilen en dan kunnen ze tijdens mijn optreden nog harder huilen". Haar songs gaan over het leven en de ogenschijnlijk kleine gebeurtenissen die zo'n grote impact kunnen hebben op het leven. De mijnwerker die in de ingestorte mijn nog een laatste liefdesbrief schrijft aan zijn vrouw op een stukje cementpapier, geschreven met houtskool. Of bij haar grootmoeder aan haar sterfbed zitten en dat deze bijna afdwingt dat Diana ook voor haar een song schrijft en zingt op haar begrafenis, net als bij opa. Ze vertelt dit in het kenmerkende Southern accent. Oma de hypochonder, die altijd dacht ziek te zijn en pas echt gelukkig leek te zijn toen ze dat daadwerkelijk was en trots al haar medicijnen kon laten zien. De love song "Cracked and broken" maakte ook deze keer weer grote indruk en haar song "Pony" over het leven van een Native American meisje die haar hele cultuur wordt afgenomen op de kostschool eindigde ze met een kippenvel veroorzakende kreten zoals die gewoon zijn bij gezangen van de Native Americans. Diana is duidelijk gegroeid als podium persoonlijkheid en wisselt al sprekend met publiek van gitaar, voor een a-capella song draait ze haar hand niet om. De laatsten in de

kenmerkende zuidelijke traditie met een hand in de lucht. Ter ondersteuning van de verkondiging van de boodschap van de song. Diana keek terug op een heerlijke avond zoals ze het zelf omschreef en stapte in de Lucky Dice Van richting Amsterdam op weg naar een volgende ontmoeting.

1.O Sinner

2.Drunkard's Daughter

3.Tennessee

4.Ohio

5.Willow Tree

6.Cold Grey Ground (a capella)

7.If I Had A Gun

8.Cracked And Broken

9.Evangelina

10.Sparrow

1.Drug For This

2.Sister

3.Little Lamb

4.Poverty

5.All My Money On You *

6.Henry Russel's Last Words

7.Pony

8.Runs In The Family [Terre Roche] **

9.Love O Love

10.My Remembrance Of You

11.The Other Side (a capella)

All tracks by Diana Jones except where noted

Diana Jones |vocals, acoustic guitars

* Ad Vanderveen & Kersten de Ligny|harmony vocals

** Lucy Wainwright Roche|vocals, acoustic guitar

www.dianajonesmusic.com